

Bài 13

Ngược dòng Thời gian

Chủ đề: Đời Hoa tiêu

Tác giả: KingBee 219 Vương văn Ngọ

TÂM SỰ NGƯỜI Ở LẠI

Ngày 15-08-1969, tôi trở lại Komtum vào buổi chiều, leader là Đại úy Phước (Phước Đạo dừa), sau khi nhận bàn giao, chúng tôi được lệnh bay lên Dakto rước một toán sau thời gian hành quân nay được KingBee rước về, ba chiếc KingBee và hai chiếc Gunship của Mỹ cất cánh rời trại B-15 bay thẳng đến mục tiêu, hơn một giờ bay trôi qua, chúng tôi đã đến mục tiêu, Phi công O-2 gọi điện báo cho KingBee biết bãi rước là một khoảng đất trống nằm giữa khu rừng rộng bao la ở ngã ba biên giới. Đại úy Phước báo đã thấy mục tiêu, chiếc leader bắt đầu xuống đáp an toàn vào bãi rước, sau vài giây, trực thăng rời bãi sau khi bốc lên sáu (06) người lính Biệt Kích, không nghe Đại úy báo có tiếng súng bắn lên phi cơ, chiếc thứ hai của tôi cũng bắt đầu xuống và vội vã rời bãi sau khi đã hoàn thành nhiệm vụ rước 06 người lính, cuối cùng chiếc thứ ba của Trung úy H.Du cũng xuống rước hết số lính còn lại, trong lúc KingBee làm nhiệm vụ rước toán, hai chiếc GunShip luôn bay theo yểm trợ.

Sau khi rước hết lính ở dưới đất, chúng tôi bay về Komtum, trời chiều mùa Thu ở miền rừng núi của tỉnh Komtum cảnh vật không đẹp như mùa Xuân, vài khu rừng lá vàng đã nhuộm trên cành, ánh nắng chiều Thu không gay gắt như mùa Hè, trên đường bay về không một bóng người lai vãng trên đường nhựa, thành phố Komtum ở trước mặt. Sau khi đáp xuống phi trường lấy thêm xăng, trên đường bay về trại B-15, nhìn xuống dòng suối cầu Dakbla trong xanh, chiều nay sao quá đông người, đây là lần đầu tiên hay nó đã diễn ra hằng ngày mà tôi không có dịp hay vì một lý do nào đó tôi không thấy, tự nhiên tôi muốn bay đến đó xem, tôi điều khiển trực thăng bay thẳng đến cầu Dakbla, khi bay đến gần, một cảnh vui nhộn ngoài sức tưởng tượng của tôi, dưới dòng suối, trai có, gái có, trẻ con và người lớn cũng có, họ đang tắm gội giặt giũ, những tấm drape trắng được trải phơi trên bãi cát dọc theo dòng nước dưới ánh nắng vàng của mùa Thu nơi miền sơn dã, tôi hạ thấp cao độ bay chậm chậm dọc theo dòng suối, mọi người chạy tán loạn, quần áo, drape, mền bay tứ tung, Trong lúc tôi đùa nghịch không biết mọi người ở dưới đất nghĩ gì về tánh tình nghịch của tôi, nhưng chắc một điều họ đang giận vì tôi đã tạo ra sự hỗn loạn mà người dân ở đây chắc chưa bao giờ gặp phải.

Quậy phá một lúc rồi cũng chán, tôi điều khiển phi cơ bay về trại B-15 sau khi để lại một bãi hỗn độn trên dòng suối thơ mộng có tên Dakbla của tỉnh Kontum.

Tối nay trại B-15 có một Show VN “Hoa Tình Thương” biểu diễn cho anh em trong trại giải trí. Tắm rửa và dùng cơm chiều xong, anh em rủ nhau lên Câu Lạc Bộ uống nước chờ xem Show biểu diễn, người uống bia, người uống tý rượu, còn tôi mua một lon Coke, vị ngọt và lạnh làm tôi cảm thấy dễ chịu sau một ngày bay mệt. Anh em ngồi trong CLB khoảng nửa tiếng Show bắt đầu biểu diễn, chúng tôi rời CLB ra ngồi chung với những người Mỹ, Show VN biểu diễn cũng khá bốc lửa không thua gì Show của Đại Hàn và Philippine. Buổi diễn kéo dài gần 12 giờ khuya mới chấm dứt, tất cả quan khách ra về nghỉ ngơi để ngày mai mỗi người có nhiệm vụ của riêng mình còn chúng tôi tiếp tục con đường mà mình đã chọn “Vào sanh ra tử, đùa giỡn với tử thần để mang lại sự sống cho những người bạn Biệt Kích” và biết đâu ngày mai có người bỏ bạn, bỏ cuộc chơi, ra đi vĩnh viễn.” Đời Phi Công Phi Đoàn 219 là thế, sống nay chết mai là chuyện thường!”

Ở Kontum vào những tháng này thời tiết về đêm tôi có cảm giác lạnh lạnh, có lẽ cái lạnh của riêng tôi vì xa nhà, xa vợ, xa con. Tôi nằm co rút trên giường mà không sao ngủ được, giờ này chắc vợ con tôi đã ngủ say còn tôi thì nằm đây mà nhớ về quê nhà, bạn bè lần lượt ngủ để ngày mai tiếp tục cuộc chiến còn dang dở và tôi cũng đi vào giấc mộng không biết tự lúc nào...

Phi vụ ngày 22-07-1969. Rước toán bằng dây...

Ngày 22-07-1969, theo yêu cầu của Trại Trưởng FOB-1, hôm nay KingBee phải có sáu chiếc trực thăng để rước một team đặc biệt, 10 giờ, sáu chiếc trực thăng cất cánh rời phi trường DNG bay ra Phú Bài đáp xuống sân bay của trại FOB-1, anh Sĩ quan trực ra mời các Trưởng Phi cơ vào họp. Theo lời thuyết trình, hôm nay KingBee có nhiệm vụ bay ra Quảng Trị rước một toán 18 troops bị CS bao vây ở phía Bắc cây số 17 nằm trên đường mòn HCM, hiện giờ toán đã di chuyển đến một nơi an toàn nằm dưới rừng cây rậm rạp của dãy Trường Sơn, KingBee sẽ rước toán bằng dây, mỗi chiếc trực thăng sẽ rước ba troops.

Sau buổi thuyết trình, anh em ra phi cơ và người của trại cũng mang dây ra phụ với Cơ phi công của mỗi chiếc trực thăng cột dây vào các khoen của sàn tàu, mọi việc chuẩn bị đã xong, sáu chiếc trực thăng bắt đầu mở máy, và cất cánh lấy hướng Tây Bắc bay thẳng đến mục tiêu, yểm trợ KingBee là hai chiếc Gunship của Mỹ, Cũng như tất cả các phi vụ rước thả toán là sự phối hợp chặt chẽ của bộ ba, phi cơ Quan sát, Gunship của Mỹ, và trực thăng H-34 của VN.

Bay khoảng một giờ, trước mặt chiếc O-2 đang bay lòng vòng trên mục tiêu, có lẽ đã thấy KingBee và Gunship trên đường bay đến LZ, phi công O-2 bắt đầu liên lạc, hướng dẫn KingBee tiếp tục bay và gọi Gunship bay đến LZ trước để clear bãi, hai chiếc gunship bay nhanh hơn, hạ dần cao độ, tiến thẳng đến mục tiêu trước, vài phút sau những trái rocket đầu tiên được phóng ra trong đó có những trái rocket nail để chống biển người, sau một lúc bắn phá dữ dội, hai chiếc Gunship rời mục tiêu và KingBee được gọi vào LZ làm nhiệm vụ.

Theo hướng dẫn của phi cơ quan sát, toán đang nằm dưới rừng cây cao, rậm rạp, và không có một bãi nào dù nhỏ đủ để trực thăng có thể đáp vào rước toán mà phải dùng dây. Sau khi liên lạc, chiếc leader bắt đầu xuống, tiến thẳng vào mục tiêu, trực thăng được điều khiển hovering trên đầu ngọn cây, dây trong phi cơ được thả xuống, gió cánh quạt quá mạnh làm cây rừng ngã nghiêng, một lúc sau trực thăng được kéo lên, một người lính BK được kéo theo, liên tiếp như vậy. Người lính thứ hai rồi người lính thứ ba cũng được kéo lên qua khỏi đầu ngọn cây, trực thăng bắt đầu rời bãi rước mang theo ba người lính đang treo lơ lửng giữa trời rộng bao la. Chiếc leader làm xong nhiệm vụ, chiếc thứ hai bắt đầu vào và cũng rời bãi sau khi đã mang theo ba người lính, bây giờ đến lượt tôi xuống, tôi đóng auto, trực thăng rơi rất nhanh, tôi đưa cần lái qua phải, rồi qua trái, trực thăng theo đó mà chao qua đảo lại vài lần, tôi đưa mắt nhìn vào bãi đáp để quan sát, khi tôi ước lượng khoảng cách giữa phi cơ và bãi đáp vừa đủ, tôi kéo cần pitch lên, trực thăng bắt đầu khựng lại, chậm chậm tiến vào bãi, tôi điều khiển trực thăng hovering trên đầu ngọn cây ngay chỗ toán đang có mặt dưới đất, cây thật cao, rừng thật dày chỉ có một

khoảng nhỏ vừa đủ để thả dây xuống, anh cơ phi bắt đầu thả dây, anh BK đầu tiên móc vào dây, anh cơ phi gọi lên báo, tôi kéo cần pitch lên, người lính BK được kéo lên và liên tiếp anh BK thứ hai, thứ ba được tôi kéo lên qua đầu ngọn cây, gió thổi mạnh cây lá ngã nghiêng, nhiệm vụ rước toán của tôi đã hoàn tất, ba người lính đang treo lơ lửng trên không, tôi đẩy cần lái về trước, trục thăng từ từ rời bãi mỗi lúc một lên cao rời xa bãi rước trong an toàn, tiếp theo chiếc thứ tư rồi chiếc thứ năm và cuối cùng chiếc thứ sáu cũng đã rời bãi rước sau khi kéo được ba người lính còn lại, trong thời gian KingBee lo rước toán, hai chiếc Gunship bay trên đầu mục tiêu để yểm trợ KingBee.

Sau khi sáu chiếc trục thăng làm xong nhiệm vụ rước toán và an toàn rời xa bãi, hai chiếc Gunship bắt đầu bắn vào bãi rước như muốn tiêu diệt hết quân thù. Trên đường bay về, chúng tôi bay chậm, lấy hướng căn cứ cây số 17 (Huế) bay đến, lúc này tôi đã giao cần lái cho Copilot, tôi thở phào nhẹ nhõm sau một phi vụ khá nguy hiểm và cũng rất đặc biệt. Nhìn ra ngoài, những người lính nhỏ bé đang treo lơ lửng dưới thân tàu, những người lính vừa được chúng tôi rước về từ cõi chết, tôi chợt nhớ lại những ngày tôi qua Non Nước trong phi vụ huấn luyện tôi đã từng tập câu dây, không dè nhờ luyện tập cần mẫn mà giờ đây trong thực tế được áp dụng, tôi đã thực hành thành thạo và an toàn. Theo quyết định của leader, chúng tôi đáp xuống căn cứ cây số 17, tôi giữ lại tay lái, sau khi đáp, tất cả toán viên lần lượt lên lại mỗi chiếc trục thăng rồi bay thẳng về trại FOB-1.

Hôm nay ngoài phi vụ này, chúng tôi còn bay thêm một phi vụ liên lạc. Đến 16 giờ chiều, sáu chiếc trục thăng rời Phú Bài bay về DNG như đàn chim sau một ngày vất vả trong cuộc sống chiều bay về tổ ấm đoàn tụ cùng vợ con.

Qua khỏi đèo Hải Vân, sáu chiếc trục thăng vào formation bay thấp ngang đầu phi đạo của sân bay DNG, bay dọc sông Hàn, lần lượt tách khỏi đàn, đáp xuống Taxiway 35 để đi vào parking của Phi Đoàn 219, chấm dứt một ngày trực hành quân khá đặc biệt.

Capt. Vương Văn Ngô 63D219

Nguồn: Internet eMail by Đoàn Hữu Định chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, June 12, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*